

[Karen Thuroe Hansen.]

vil prøve at finde den billigste løsning, uden at det derfor går ud over de sundhedsmæssigt betryggende foranstaltninger.

Jeg har til sidst et enkelt direkte spørgsmål til ministeren: kan ministeren oplyse, hvor langt man er kommet i forhandlingerne om amtets overtagelse af fødselsanstalten i Århus?

Kofoed: Jeg kan ikke helt dele ordføreren for socialdemokratiet, hr. Henning Jensens, bemærkninger om, at den lovgivning, der her behandles, indeholder store og gode ændringer. Jeg kan ikke se, at det er store ændringer og forbedringer, for det er alt sammen konsekvenser af den sygesikringslov, vi vedtog i juni 1971. De principielle ændringer ligger først og fremmest i, at amtskommunen nu overtager sygekassernes delvise, meget lille dækning af sygehusudgifterne, og desuden overtager man primærkommunens betaling for befordring. Endvidere bliver amtskommunen nu forpligtet til at drive eller have opsyn med de rekonvalescenthjem og eventuelle kuranstalter, som man sender patienterne hen til, hvor det før var sygekasserne, der ordnede den ting.

Til sidst er der spørgsmålet om byrdefordelingen, som indenrigsministeren har gjort opmærksom på i bemærkningerne.

Må jeg først sige om befodringsudgifterne, at de 40 mill. kr., som de anslås at ville andrage, ikke lyder af så forfærdelig meget, især ikke ud fra hvad sygehusvæsenet i det hele taget koster. Men det svarer dog til en skalaindkomst på ca. 100 mill. kr.; så kan man selv regne ud, hvor mange skatteydere der skal til at dække det. Når man ser det i det perspektiv, er 40 mill. kr. alligevel også penge. Jeg kan huske, at da vi i sin tid havde sygesikringsloven til behandling, drøftede vi meget indgående i socialudvalget befodringsudgifterne fra patient til læge. Det er for det første meget vanskeligt for den kommunale myndighed at kontrollere disse befodringsudgifter, og dernæst måtte man finde frem til en retfærdig fordeling af disse udgifter. Vi fandt frem til i flertalsbetænkningen, at man skulle indføre en minimumsgrænse for befodringsudgifter på 10 kr., som man selv skulle betale. Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren, om han har tanke om at indføre den samme regel,

som man regner med at socialministeren vil fastsætte med hensyn til befodrning mellem patient og læge, i befodringsudgifterne til sygehuse.

Dernæst er der problemerne om rekonvalescens i vore kuranstalter. Jeg deler indenrigsministeriets og indenrigsministerens betæneligheder ved at sende folk til udlandet. Det er noget, som sygekasserne og socialministeriet før har været inde på. Det lægelige ansvar er måske vanskeligt at placere her. Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren, hvorvidt det kan få konsekvenser, for når jeg tænker på amternes forskellige bæredygtighed, er jeg bange for, at det kan medføre, at man konkurrerer på at yde særlige goder til befolkningen, dvs. at de såkaldt velhavende amter kan tilbyde meget bedre efterbehandlingsmuligheder både her og i udlandet. Har indenrigsministeren nogen idé om at begrænse disse overbud, eller mener indenrigsministeren, at man ved et almindeligt fornuftigt syn på byrdefordelingspolitik kan holde disse ting i skak? Det kan selvfølgelig gå på samme måde som i sin tid med vejrefusionerne. Nu giver man 35 pct. refusion af disse udgifter fra statens side, og det vil med andre ord sige, at de velhavende amtskommuner kan tilbyde visse goder, fordi de har råd til at udnytte denne refusion, mens de svagest stillede amter ikke har mulighed for at yde deres borgere de samme goder — hvis man skal kalde det for goder.

Min sidste bemærkning skal være om selve byrdefordelingen. Den har indenrigsministeren taget i betragtning på forhånd ved at sige, at dette ikke skal belaste de svageste amter. Han har skaffet 140 mill. kr. frem allerede fra 1. april 1973, og det synes jeg han skal have tak for. Jeg vil bare minde om, at i sin tid var ministeren noget træg i optrækket for at få skaffet de 140 mill. kr., så man kunne tage hensyn til dem i amtskommunernes budgetlægning.

Jeg kan i det hele på den vestres vegne tilsige en velvillig behandling af lovforslaget i konsekvens af det, vi hidtil har vedtaget med hensyn til sygesikringen.

Gunner Baunsgaard: Lovforslaget, vi behandler her, vil få meget vidtrækkende betydning, og det vil indvirke på sygehusvæsenets administration i endog meget høj